

Fremgangsmaade, som stemmer med sund og god konstitutionel Forretningsgang at ville i en Finantslov ved 3die Behandling stryge en saa væsentlig Indtægt, der spiller en Hovedrolle paa Statens aarlige Balance? De have tilkjendegivet, at de ville indsette paa Finantsloven de særlige Fonds, de have tilkjendegivet, at Bally og Bemmetofte ville være Gjenstand for deres Opmærksomhed? Kan dette siges at være en Optræden ligeoverfor Finantsloven, som vidner om Tilbøjelighed til at frede om en god og rolig Udvikling? Jeg gad vidst, om det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) agter at stemme for denne Dagsorden. (Winther: Det skal De nok faae at høre!). Sa, jeg tænkte det jo nok, men det havde været saa behageligt, om det ærede Medlem havde kunnet indskrænke sig til blot Ja eller Nei. Dog — jeg behøver ikke at tvivle. Det ærede Medlem har i denne Samling opført et sørgeligt Skuespil. Han har viist, hvor lidt det gamle Ord taler sandt, at Kjærlighed avler Gjenkjærlighed; thi den Kjærlighed, han nævner for Flertallet i denne Forsamling, er lige saa rørende, som den Gjenkjærlighed, der vises ham, er ringe. Dag for Dag optræder det ærede Medlem og meddeler os det smertelige Faktum, at han ikke hører til Flertallet, at han saa gjerne vilde høre til det, men at han ikke er kommen ind i det, at han ikke kan opnaa den Plads, som han saa gjerne vilde have. Men det ærede Medlem er udholdende. De Herrer af Flertallet kunne ikke slippe for ham, han bliver ved at banke paa og banke paa, og kan han ikke komme med paa anden Maade, sætter han sig fast som en Burre og følger dem i Alt, hvad de gjøre, og regnes paa denne Maade dog i Virkeligheden med til dem. Naar det ærede Medlem i Dag vil stemme for denne Adresse, hvori der tales om den rolige Udvikling, om den sunde og harmoniske indre Udvikling, vil jeg dog bede om, at denne Afstemning maa blive stillet i Belysning af de Forslag, det ærede Medlem har stillet ved 2den Behandling af Finantsloven. Der er ingen af alle de 102 Medlemmer af denne Forsamling og alle de Mænd, der have været Medlemmer af denne Forsamling eller af Landsthinget, der nogenstunde har misbrugt det private Initiativ som det ærede Medlem, der i den Grad har indbragt umulige Lovforslag, men der er heller ikke noget Medlem, der i den Grad har tilføjet alle Hensyn ved Benyttelsen af den Ret, de have til at stille Ændringsforslag. Saadanne Ændringsforslag, som det ærede Medlem stillede under Finantslovens 2den Behandling, som med Et slog en Strejg over Alt, hvad der gjaldt Hær og Flaade. (Winther: Det er usandt!). — I den Henseende appellerer jeg til Thinget. (Stemmer: Det er ikke rigtigt!). Er det ikke rigtigt, at det ærede Medlem har stillet Forslag, som slog en Strejg over Ordningen af Hær og Flaade og nedsatte det med et Beløb af — feiler jeg ikke — 2 Millioner?

(Modsigelse). Sa, det er flere Dage siden. (Winther: 300,000 Rbd.). Nu vel, er det da en Maade, hvorpaa en Finantslov kan behandles at stille Forslag som disse ved dens anden Læsning? Jeg tror det ikke, og er det ikke det bedste Vidnesbyrd om, at i alt Fald det ærede Medlem, naar han stemmer for Adressen — (Winther: Det veed De jo ikke!) — Jeg slutter det; thi han følger Flertallet; skjøndt de ikke følge ham, følger han dem. I Forslaget til Adressen er der en Passus, om hvilken jeg maa tilstaa, at den paa mig har gjort et besynderligt Indtryk. Det er den lange Sætning, som er indsat angaaende Slesvig. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke forstaaer den Tankegang, som bringer Henvisningen til Sønderjylland med ind paa dette Sted. Som Sætningerne staa, gjøre de Indtryk af at være pressede derind med Magt, de staa ikke i nogenformelst harmonisk Forbindelse med det Øvrige. Men hvorledes dette end forholder sig, tillader jeg mig at anse for givet, at Bevægelser som de, der have fundet deres Udtryk gennem de syv Dagsordener og nu gennem den foreslaede Adresse, ikke ere af den Art, at de knytte Slesvigs Befolkning til os. Jeg tror det ikke, og jeg slutter det væsentlig deraf, at i den Tid, da vi vare saa lykkelige at kunne se slesvigste Repræsentanter her eller i en anden Forsamling, hvor Danske sad, mindes jeg ikke, at disse have betraadt nogen Veie som den, der nu følges af de Herrer, hvorimod jeg erindrer mange Udtalelser, som gaa i modsat Retning. Men lad os under alle Omstændigheder være enige om, at Udviklingen af vore indre Forhold helst maa foregaa — og i den Henseende kan jeg henholde mig til Ytringer af de Herrer selv — uden Appel som denne; jeg tror, at det er bedst at lade dette Forhold ligge udenfor, og i alt Fald er det vist, at det er en Misforstaaelse, naar de Herrer tro, at Arbejdet for en Regjering med Hensyn til, hvad der skal gjøres for Slesvig, vil blive lettere ved at følge den Veie, paa hvilken de søge at føre os. Jeg tror, at jo roligere, lempeligere, stillere vore Forhold udvikle sig, desto bedre for vort Dindomme. (Ufbrudelse af Kjær.) Sa, vil det ærede Medlem ikke have den Billighed at vente lidt; det er jo muligt, at det ærede Medlem da kan tale selv. — Den Forudsætning, fra hvilken den hele Adresse gaar, er den, at der i Danmark skal bestaa et parlamentarisk System, at dette System skal finde sit Udtryk deri, at Regjeringen skal sammensættes paa en saadan Maade, at den stemmer overens med Folkethingets Flertal. I den Henseende er i de foregaaende Dage leilighedsvis under Debatten faldet forskjellige Ytringer, som ikke ere uden Interesse. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) citerede faaledes en Udtalelse af Monrad vedrørende dette Forhold. Han sagde, at Monrad havde ved en Leilighed yttret, at Landsthinget